

Tekerd körbe a Balatont! Három napos kerékpártúra

Az évek óta bakancslistás túrát hosszas előkészítéssel végre ez év május 1-re sikerült megszervezni. Lettek is jelentkezők bőven, de a +1 fővel akkor még nem számoltunk. Covid-19-re hallgató önkéntes, várható túratársunk miatt sajnálattal, de el kellett halasztani a kerekézést. A nagykönyvbe is ez volt megírva, mert az új időpont ragyogó kerékpáros időjárást tartogatott nekünk, így terveinket nem feladva, szeptember 19-20-21-én sikerre vittük a Balaton-kört.

Az első napon a Balatonszentgyörgyi Logisztikai Üzem megszokott szombat reggeli rutinját megtörtük a folyamatosan érkező kerékpárt szállító gépkocsik sorával. A létszám- és kerékpárellenőrzést követő programtervezet ismertetés után Savanya Juca 9 óra körül két turnusban indította a 61 főre nőtt csapatot, és ismeretlen hosszúságú sorban indultunk az előttünk lévő ~210, illetve az első napi több mint 80 kilométernek. Kicsit feszélyezett bennünket az a gondolat, hogy erre a hétvégére szervezték az kerékpáros Ultrabalatont, a rádió szerint ~6.000 résztvevővel. Mivel a kört ellenkező irányba indították, a nap során sikerült több alkalommal hosszú-hosszú percekben keresztül szembe menni a másik társasággal. Balatongyöröki Szép-kilátó, Badacsony, Bringakali, ezek nekünk már mást jelentenek, mint egy-egy nyaralós úti cél, mi megdolgoztunk érte. Hosszabb és még több rövidebb pihenővel, egymást összevárva a tervezettek szerint érkeztünk a Tihanyi révhez, ahol mennyiségi alapon egy teljes külön sávot kaptunk a kompon. A terveket továbbra is tartva, a szántódi szálláson pontosan akkor kaptuk a vacsorát, amikor megéheztünk, és pont annyit, amennyivel jóllaktunk. A szervezők már induláskor biztosították a résztvevőket arról, hogy lesz lehetőségük a Balaton körbetekérésére, amit vacsora után a hurkakötöző madzaggal ellátott csokiszeleteken meg is tehettek. Az este jókedvűen, kinek beszélgetősen, kinek pedig a sebeit nyalogatva, izomlazító krém kámforos illatában telt.

Következő nap a bringát a lábunk közé kapva a kelet-karéjt kellett meghódítanunk. Persze ne felejtjük az út közben szerzett élményeket, pl. Balatonfüredet, ami szinte mindenkit elvarázsolt a délelőtti napsütésben, ki Ötvös Csöpi hajójában fotózva, ki kávézva, vagy kürtöskalácsozva. A balatoni vendéglátósok tréfás kedvének köszönhetően nem találtuk meg az egyik tervezett megállóhelyünket, mert átépítés miatt nyom nélkül megszűnt, de helyette belebotlottunk a Mágustanyába Paloznakon, ahol jurtában szolgáltak ki bennünket frissítőkkel a készlet erejéig, ami szezonvégi lehetett. De minden pihenő véget ér egyszer, új erőre kaptunk, meg sem álltunk Almádiig, ahol ha akartuk volna, akkor sem tudtuk kikerülni a Maya cukrászdát, hiszen a bringautat keresztelte. Tudtuk, hogy nagy kihívás vár ránk, erősítésre van szükségünk, így alaposan „feltankoltunk” inzulinnal. A sorok közt sokan suttoztak az akarattjai-domb nevű rémről, később kiderült, nem alaptalanul. De mi lebirkóztuk, elégettük a kalóriákat és magasparton ért látvány kárpótolt a szenvedésért és a 160-as pulzusszámért. Nem tartottuk be a mondást, miszerint a csúcson kell abbahagyni, végre csak gurulnunk kellett... egészen Siófok-Sóstóig, ahol egy nem tervezett megállóhelyen a halsütő illatára a csapat nagy része befutott. A ~75 kilométeres szakasz utolsó kilométereiről a hátsónk sokat tudna mesélni ....

Eljött a harmadik nap, annak is a reggele és tudtuk, hogy már csak a teljesen sík déli part nyújtotta kihívásokat kell teljesítenünk. Majdnem így is lett, de hát hová épülne a tervezett kilátó, mint a dombtetőre? Az utolsó lendület jogán még felküzdöttük magunkat egy nagy emelkedőn, és beláttuk, hogy a Balatonföldvári Hajózástörténeti Látogatóközpont interaktív kiállítása és a kilátóról elénk táruló látvány megérte a fáradságot. Még két feladat volt hátra a gasztronómiai élmények közül. Az elsőt, a balatoni lángost Balatonbogláron teljesítettük egy váratlan kanyar előtti sarki büfében, ahol mind a 10 ujjunkat megnyaltuk a sajtos-tejfölös után. A fonyódi kikötőtől pedig már csak a balatonmáriai Florida fagyizóra tudtunk gondolni, amiben szintén nem kellett csalódnunk. Visszaérve Balatonszentgyörgyre a kör bezárult, búcsúzóul a Csillagvár étteremben summáztuk az elmúlt 3 napot:

- élmények, látványok: 10 pont
- csapat és csapatfegyelem: 10 pont
- szállás, ellátás: 10 pont
- Balaton: 10 pont
- csalódás: 0 pont
- balesetmentesség: 10 pont

Ezúton is köszönjük mindazoknak (Balatonszentgyörgyi Logisztikai üzem, kísérőautó, műszaki szakszervízszolgálat, tihanyi hajóskapitány, stb...) akik nélkül a túra semmiképp sem jöhetett volna létre.

Aki ott volt mindent tud, aki nem, az el se tudja képzelni! ☺

Meitert Éva – Savanya Judit